

விடை தேடும் வினாக்கள்

சைவமும் பெரிய புராணமும்

www.saivamonline.com

முனைவர். இரா. செல்வக்கணபதி

Contact Details

www.saivamonline.com

www.facebook.com/saivamonline

@saivamonline

Saivam Online

sspathipagam@gmail.com

+91 94440 21113

Pay +91 94440 21113

9444021113@UPI

7. சைவமும் பெரியபுராணமும்

சைவத் திருமுறைகளுள் பன்னிரெண்டாவது திருமுறையாக வைத்து எண்ணப்படுவது சேக்கிழார் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரியபுராணம். சைவ சமய வரலாறு மற்றும் வளர்ச்சியில் பெரியபுராணம் பதித்த அடிச்சுவடுகளையும், ஆற்றிய தொண்டுகளையும் பகுப்பாய்வு செய்து வழங்கும் நோக்கில் இக்கட்டுரை நடையிடுகின்றது.

தலையாய இரண்டு செய்திகளை இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு செய்கிறது. 1. சைவ சமயத் தோத்திரங்கள் பலவும் சிவபரம்பொருளைக் குறித்த பாமாலைகளாகவும், சிற்றிலக்கியங்களாகவும் அமைந்திருக்கப் பெரியபுராணம் சிவன் அடியவர்களைப் போற்றிய பெருங்காப்பியமாக அமைக்கப்பெற்றமை. 2. அடியவர்களைப் போற்றிய பெரிய புராணத்தால் சைவ சமயமும், சமயஞ்சார்ந்த சமுதாயமும் பெற்ற நன்மைகள். முன்னையது சுருக்கமாகவும், பின்னையது சற்று விரிவாகவும் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

ஒரு செய்தியை நடு நிலைமையோடு சிந்தித்தல் நம் கடமையாகிறது. இறைவன், கோயில், திருவிழா, தத்துவம் என இவையாவும் மனித ஈடேற்றத்திற்கும், மனித குலவாழ்விற்கும்

விடை தேடும் வினாக்கள்

உதவுவதாகவே அமைதல் வேண்டும். இவற்றிற்கு அளவற்ற முதன்மை தரப்படும்போது “மனிதனுக்குச் சமயம்” என்ற நிலைமாறி “சமயத்திற்காக மனிதன்” என்ற நிலை உருப்பெற்று விடுதல் இயற்கையே. கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி முதல், சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் தோற்றம் கொண்டகாலம் வரையில் ஆன 500 ஆண்டுக்காலத்தில், குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க, எந்த ஓர் இலக்கியமும் மனிதனை மையப் பொருளாகக் கொண்டு எழவில்லை என்பது நினைவு கூரத்தக்கது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிட்ட 500 ஆண்டு இடைவெளியில் சைவ, வைணவச் சார்புடைய எண்ணற்ற தெய்வக் கவிதைகளே சிறப்பிடம் பெற்றன. இடையிடையே மனிதர்களைப் பாட வந்தசிலரும், இறைவனின் மானிட அவதாரத்தைப் பாடினர். அல்லது, மனிதனை இறைவனாகப்

கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி முதல், சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் தோற்றம் கொண்ட காலம் வரையில் ஆன 500 ஆண்டுக்காலத்தில், குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க, எந்த ஓர் இலக்கியமும் மனிதனை மையப் பொருளாகக் கொண்டு எழவில்லை என்பது நினைவு கூரத்தக்கது.

பாடினர். மனிதனை மனிதனாகவே நிறுத்தி, அவனது வெற்றி, கொடை, புகழ், பண்பாடு, அறிவு, நல்லொழுக்கம் இவற்றிற்கு ஒளியூட்டிப்பாடும் முயற்சி தமிழ்க் கவிஞர்களிடையே பெரும்பான்மை வியப்பாக்குகின்றது. அவதார இராமனையும், வடபுலத்து சமண சமயச்சீவகனையும் காப்பியமாக்கினர். கலிங்க வெற்றிபெற்ற வேந்தனைத் திருமாலாக்கி மகிழ்ந்தனர். ஆண்டவன் மேல் பாடப்பெற்ற உலா இலக்கியத்தை அரசர்கள் மேல் ஏற்றி மனம் நிறைந்தனர். இந்த 500 ஆண்டு கால இலக்கியத் தேக்கத்தைத் தகர்த்து மனிதனை மையப் பொருளாகக் கொண்டு இறைமைக் கொள்கையோடு முரண்படாது மனிதனை முன்னிறுத்தி மகத்தான திருப்புமுனை விளைத்த “மானிட இலக்கியம்” சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம்.

சிந்தாமணி மேல்கொண்ட சோழ மன்னனின் விருப்பத்தை மாற்ற எழுந்த காப்பியம் பெரியபுராணம் என்பது “திருத்தொண்டர்புராண வரலாறு” கூறும் செய்தி. பெரியபுராணத் தோற்றத்திற்கு இதுவும் ஒரு காரணம் எனக் கொள்ளலாகுமேயன்றி, இதுவே காரணம் என ஏற்பதற்கில்லை. இது கூட, சமய நோக்கில் அமைந்த ஒரு காரணமேயன்றிச் சமுதாயம் மற்றும் இலக்கிய வரலாற்று நோக்கில் அமைந்ததாகாது. எழுதி வைக்கப்பெற்றன யாவும் உண்மை என்றும், அவையே சிறந்த ஆதாரங்கள் என்றும் கருதும் கருத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று உலகில் ஆரோக்கியமானதாக இருக்கமுடியாது. தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றின் தோற்றம் பற்றி எழுந்த பாயிரங்களும் கதைகளும் உண்மைக்கு மாறானவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மனிதனை மனிதனாகவே நிறுத்தி, அவனது வெற்றி, கொடை, புகழ், பண்பாடு, அறிவு, நல்லொழுக்கம், இவற்றிற்கு ஒளியூட்டிப்பாடும் முயற்சி தமிழ்க் கவிஞர்களிடையே அரும்பாமை வியப்பாக்குகின்றது.

சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத் துணைக்கொண்டு ஆய்ந்தால் சைவ சமயம் மேலோங்கி இருந்ததேயன்றிச் சமூக இணக்கம் மேலோங்கி இருந்திருக்கவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. சாதியும், சாதியால் வந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளும் வேண்டிய அளவு தலை விரித்தாடியே நின்றுள்ளன. சிவனைத் தலைவனாக ஏற்றும், தில்லை அம்பலவன் திருக்கோயிலுக்குள் புகமுடியாத நந்தனை அங்கே காணமுடிகிறது. அந்தணர் திருநீலநக்கர் இல்லத்துக்குள் பறையர் குலத்து வந்த திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணருக்கு இடம் ஒதுக்குவதில் முறையான விருப்பம் இருந்திருக்க வில்லை என்று அறிய முடிகிறது. சாத்திரம் பல பேசும் சமூகர்கள் பலரும் கோத்திரமும், குலமும் கொண்டு சாதனை நிகழ்த்த விரும்பிய விருப்பம் அப்பரடிகளாலேயே கண்டிக்கப்படுகிறது. கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கு அன்பராகில் அவரை நாம் வணங்குவோம்

விடை தேடும் வினாக்கள்

என்று அருளாளர்கள் பாடினும், ஆவுரித்துத் தின்பவர், புலையர்களாகவே கருதப் பெற்றமைக்குச் சான்றுகள் இல்லாமல் இல்லை.

சாதிகளால் மட்டுமின்றி, வருணாசிரம தருமங்களும், பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தை ஆட்டிப்படைத்தமை நன்கு அறிய வருகின்றன. கலிக்கம்பர் மனைவியார் வேலையாள் அடியவராய்த் திரும்பியபோதும் அவர் திருவடிகளில் நீர் வார்க்கத் தயக்கம் காட்டிய நிலைமை காணப்படுகிறது. சிவன் அடியார் பலர் செல்வர் வளமனை நாடிச் சென்று உணவு பெற்றுப் பசி ஆறியமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. தாம் தாம் செய்யும் நெறிமுறைகளே ஆசாரம் என்று கருதும் எண்ணம் நிலவியமை கண்ணப்பர் வரலாற்றில் காணக் கிடக்கிறது. இம்மை வாழ்வைக் கடந்த மறுமை வாழ்வின் ஈடேற்றத்தில் தமிழகத்தில் பக்தி வெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடிய காலத்தில்,

ஜந்நாறு ஆண்டு கால இலக்கியத் தேக்கத்தைத் தகர்த்து மனிதனை மையப் பொருளாகக் கொண்டு இறைமைக் கொள்கையோடு முரண்படாது மனிதனை முன்னிறுத்தி மகத்தான திருப்பு முனை விளைத்த “மானிட இலக்கியம்” சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம்.

“இம்மையில் வாழ்வாங்கு வாழ்தலே சமயம்”, “அதுவே வீடுபேற்றின் வாயில்”, எனச் சமயநெறி நின்று மக்களை இம்மை வாழ்வில் நம்பிக்கையூட்டி நெறிப்படுத்த முயன்ற முதன் முயற்சிகளைப் பெரியபுராணத்தில் தரிசிக்க முடிகின்றது.

மானிட இலக்கியம் பாட முனைந்த சேக்கிழார் சமயஞ்சார்ந்த அருளாளர்களை வரையறுத்துக் கொண்டது அருமைப்பாடு மிக்கது. மனிதர்களை ஒருங்கிணைப்பதற்குரிய பல்வேறு சமூக அமைப்புகள் உண்டு. உறவு, சாதி, மொழி வழிப்பட்ட இனம், சமயம் என்பன அவை. இவை மனிதர்களை ஒருங்கிணைப்பதில் ஒன்றிலொன்று முறையே சிறந்து நிற்பன. மனித குலத்தை மனித நேயத்தை மனித குல ஈடேற்றத்தை மனித

இணக்கத்தை உருவாக்குவதில் சமயமே மிகப் பெரிய வட்டம் என்பதைப் பெரியபுராண ஆசிரியர் நன்கு உணர்ந்திருந்தமை தெளிவாகிறது. தனது மானுட இலக்கியத்திற்குச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருத்தொண்டத்தொகையைத் தேர்ந்து கொண்டமையில் இவ்வெண்ணம் நன்கு புலனாகிறது.

சேக்கிழாரின் அளவிலாப் புலமையையும், சமூக நல்லெண்ணத்தையும், பக்திக்கனிவையும் நோக்கும்போது, மனித இலக்கியத்திற்கு மூலங்களைத் தாமே தொகுத்து இருக்கக்கூடுமே, ஏன் திருத்தொண்டத் தொகை வழிநின்று பாட வேண்டுமென்ற நியாயமான ஐயம் எழுதல் இயல்பே. அவர் விரும்பி இருந்தால் விரிவாக வரலாறு கூற இயலாத, சில அடியவர்களை விடுத்து, வேறு சிலரை இணைத்து ஒரு பெருங்காப்பியம் பாடியிருக்க முடியும். சுந்தரர் வழிநின்று பாடுதல் சேக்கிழாரைப் பொருத்தவரை ஒரு பாதுகாவல். சோழர்குலத்தின் தலைமை அமைச்சராக வாழ்ந்திருந்து பெரியபுராணம் பாடிய சேக்கிழார்,

எழுதி வைக்கப்பெற்றன யாவும் உண்மை
என்றும், அவையே சிறந்த ஆதாரங்கள் என்றும்
கருதும் கருத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று உலகில்
ஆரோக்கியமானதாக இருக்க முடியாது.

அவர் காலச்சோழர் தலைநகராகிய கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தைப் பற்றியோ, இராசராசனின் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைப் பற்றியோ ஒருவரி கூடப் பாட விரும்பியிருக்கவில்லை. சுந்தரர் வழிநின்று பாடாது தம் விருப்பம்போல் பாடியிருந்தால், செம்பியன் மாதேவியையும், கண்டராதித்தனையும் பாட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்திருக்கக்கூடும்.

சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் சைவ சமயத்திற்கு வழங்கிய அருட்கொடைகள் பல. இறைவனையும், மனிதனையும் இணைத்துப் பின்னப்பெற்ற சைவ சமய புராண இலக்கியங்கள் இரண்டு. ஒன்று பரஞ்சோதி முனிவர் அருளிய திருவிளையாடற்புராணம். இரண்டாவதாகச் சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம். இரண்டு புராணங்களிலும் ஆண்டவனும் அடியவர்களும் இடம் பெற்றுள்ளனர். ஆயினும்

விடை தேடும் வினாக்கள்

இரண்டிற்குமிடையே பெரிய வேறுபாடு உண்டு. திருவிளையாடற்புராணம், உயிர்களின் எய்ப்பும், இயலாமையும் கருதிப் பேரருளாளராகிய சிவபரம்பொருள் விண்பழித்து மண்புகுந்து தாமே உயிர்களை வலிய ஆட்கொண்ட கருணையின் பெருமையை விரிப்பது. ஆயின், பெரியபுராணமோ மண்ணின் மைந்தர்களாகிய தமிழகத்து அடியவர்கள், தங்கள் செயற்கருஞ் செயல்களால் இறைவனை மண்ணுலகை நோக்கி ஈர்த்த அருமைப்பாடு மிக்கது. முன்னது இறைவனை வியப்பது. பின்னது அடியவர் உறைப்பை வியப்பது.

பெரியபுராணச் சீர் அடியார்களின் அருள் வரலாறுகளைக் கூர்ந்து நோக்குவார்க்கு ஓர் உண்மை நன்கு புலனாகும். நிலவுலகில் இறை நெறி வழாது வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தெய்வச் சீரடியார் இயற்றிய தொண்டில் மகிழ்ந்த இறைவன் அவர் அன்பை நுகர்ந்து அருளவும் அவரை விளக்கம் காணவும், அவர்தம் பெருமையை

சிவனைத் தலைவனாக ஏற்றும், தில்லை அம்பலவன் திருக்கோயிலுக்குள் புகமுடியாத நந்தனை அங்கே காண முடிகிறது. அந்தணர் திருநீலநக்கர் இல்லத்துக்குள் பறையர் குலத்து வந்த திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணருக்கு இடம் ஒதுக்குவதில் முறையான விருப்பம் இருந்திருக்கவில்லை என்று அறிய முடிகிறது.

உலகறியச் செய்யவுமே மண்ணுக்கு வருகிறான். அடியவர் எவரையும் இறைவன் சோதித்து அறிய முயன்றதாகச் செய்திகள் இல்லை. பக்தி நெறி, உயர்பேர் ஒழுக்கம், சமூக நல்லுணர்வு, உயர்ந்த பண்பாடு மிக்க அடியவர்களை உலகவர் அறிதல் வேண்டுமென்பதும், அவர்களை உரியவாறு உலகுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்பதுமே சிவபெருமானின் திருவுள்ளமாக இருந்ததென்பதைப் பெரியபுராணம் நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இறைவனும், மனிதனும் கைகோர்த்து உலகும் பெரியபுராணத்தில், சில குறிப்பிட்ட நாயன்மார் வரலாற்றில் இறைவனின் பங்கேதும் இல்லை என்றே கூறிவிடல் கூடும்.

பலகாலும் தோல்வி கண்ட பகைவன் முத்தநாதன் சைவச் சிவனடியார் வடிவில் வந்து தம்மை வாளால் வெட்டி வீழ்த்துகின்றான். அவனைத் தாக்க வந்த மெய்க் காப்பாளன் தத்தனைத் தடுத்து “தத்தா நமர்” என்று கூறிப் பகைவனுக்கு உயிர்ப் பிச்சை அளிக்கும் பண்பாட்டைச் சேக்கிழார் மெய்ப்பொருள் நாயனார் வரலாற்றில் வைத்துப் பேசிக் காட்டுகின்றார். சிவபிரான் “மெய்த்தவ வேடமே” மெய்ப்பொருள் எனத் தொழுது வென்ற அடியவர்க்குக் காட்சி நல்கித் தம் திருவடிகளில் இணைத்துக் கொண்டார் என்பதே சேக்கிழார் காட்டும் வரலாற்றுச் செய்தி. மெய்ப்பொருள் வரலாற்றில் நேரே இறைவன் பங்கு எதுமில்லை. பகைவனுக்கு அருளும் பண்பாடு

இம்மை வாழ்வைக் கடந்த மறுமை வாழ்வின் ஈடேற்றத்தில் தமிழகத்தில் பக்தி வெள்ளம் கரை புரண்டு ஓடிய காலத்தில், “இம்மையில் வாழ் வாங்கு வாழ்தலே சமயம்” “அதுவே வீடுபேற்றின் வாயில்” எனச் சமயநெறி நின்று மக்களை இம்மை வாழ்வில் நம்பிக்கையூட்டி நெறிபடுத்த முயன்ற முதன் முயற்சிகளைப் பெரியபுராணத்தில் தரிசிக்க முடிகின்றது.

காத்த ஒருவனுக்கு இறைவன் அருள் உண்டு என்பதே இவ்வரலாறு காட்டும் உண்மை. இதனோடு இணைத்துச் சேக்கிழார் கூறும் பிறிதோர் உண்மையும் உண்டு. அது ரூட்பமாகத் தேடி அறியக்கிடப்பது. தம் உயிர்க்கு இறுதி விளைவித்தவன் உயிருக்குத் தாமும் இறுதி விளைக்கக் கருதாது, அவனை மன்னித்து வாழ அனுமதித்தமைக்குக் காரணம் அவன் பூண்டிருந்த சிவவேடமே. பகைவன் மன்னிக்கப் பெற்றமைக்கு அடிப்படை, அவனும் சைவ சமயத்துள் ஒருவன் என்ற மெய்ப் பொருளாரின் எண்ணமே காரணம். எனவே, சமய வாழ்வு உயிர்க்கிறுதி விளைப்பாரையும் மன்னிக்கும் அளவுக்குப் பண்பாட்டு நெறிக்கு வழிகோலுதல் எண்ணி மகிழத்தக்கது. பகைவன் நெற்றியில் முன் காணாத திருநீறு கண்டவிடத்து, அவன் விருப்பத்திற்கு இசைந்து தம் ஆவி துறக்க

விடை தேடும் வினாக்கள்

இசைந்த ஏனாதிநாதர் வரலாறும் இதனோடு இணைந்ததே ஆகும். வறுமையிலும் விருந்தோம்பலில் தலைநின்ற இளையாள் குடிமாறருடைய அருள் வரலாறும் இங்கே நினைவு கூரத்தக்கதே. இவ்வரலாறுகளில் எல்லாம் மனிதப் பண்பாட்டின் வெற்றிக்கு இறைவன் ஆசிவழங்க எழுந்தருளி வருவதாகவே காட்டப்பட்டுள்ளது. பெரியபுராணம் இவ்வகையில் அடியவர்களுக்கு முதன்மையும், பெருமையையும் வழங்குதல் நினைந்து போற்றத்தக்கது.

சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் வெளிப்படுவதற்குப் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழில் சைவஞ் சார்ந்த தமிழ்நூல் ஒன்று நிலவியிருந்தது. சித்தர் நெறி வந்த அருளாளர்களுள் ஒருவராகிய திருமூலரால் அருளிச் செய்யப்பெற்ற திருமந்திரமே அது.

மனிதர்களை ஒருங்கிணைப்பதற்குரிய பல்வேறு சமூக அமைப்புக்கள் உண்டு. உறவு, சாதி, மொழி வழிப்பட்ட இனம், சமயம் என்பன அவை. இவை மனிதர்களை ஒருங்கிணைப்பதில் ஒன்றிலொன்று முறையே சிறந்து நிற்பன.

தமிழகத்துச் சித்தர் நெறி சிவநெறியே என்பது அறிஞர் துணிபு. திருமந்திரம் சைவஞ் சார்ந்த தோத்திரம்; சாத்திரம்; யோகம்; மந்திரம்: உலகியல் முதலிய பல்வேறு கூறுகளை உள்ளடக்கியது. “அன்பே சிவம்” என்பது தமிழ் நாட்டில் வழங்கிவரும் ஒரு பழந்தொடர். திருமூலர் அன்பையும், சிவத்தையும் ஒன்றாகவே கருதினார் இவற்றை வேறு வேறாகப் பகுப்பாரை அறிவிலர் எனச்சாடினர். இவ்வன்பு நெறியின் முதிர்ச்சி உலகத்து உயிர்கள் பால்நேயமாக மலர்ந்தது. சிவ பரம்பொருளும் அன்பும் ஒன்றே எனின், அன்புடையார் எல்லோரும் சிவபரம்பொருளே எனத் திருமூலர் தெளிந்தனர். அவ்வன்புடையாரை நடமாடும் கோயில் நம்பர் எனப் போற்றினர். அன்பின் மிக்க அடியவரை எல்லாம் சிவமாகவே கருதும் கருத்து திருமந்திரத்தில் நன்கு அரும்பியது.

சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் திருமூலரின் வழிநின்ற நடமாடும் கோயில் நம்பர்களாகிய அன்பே வடிவாய அடியர்களை

உலகிற்கு ஒளியூட்டிக் காட்டுகின்றது. “அன்பு” என்பது ஆண்டவன் பால் வைப்பது மட்டுமன்று; உலகத்து உயிர்கள் மேலெல்லாம் செலுத்தப்படவேண்டுவது என்ற தெளிவும், “தொண்டு” என்பது இறைவனுக்குச் செய்வது மட்டுமன்று; தன்னை ஒத்த மனிதனுக்குச் செய்வதே அரிய தொண்டு என்ற உறுதியும் சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தில் எங்கும் முரண்படாது ஒலிப்பது கூர்ந்து நோக்கி மகிழத்தக்கது.

சுந்தரர் வழிநின்று பாடுதல் சேக்கிழாரைப் பொருத்தவரை ஒரு பாதுகாவல். சோழர் குலத்தின் தலைமை அமைச்சராக வாழ்ந்திருந்து பெரியபுராணம் பாடிய சேக்கிழார், அவர் காலச் சோழர் தலைநகராகிய கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தைப் பற்றியோ, இராசராசனின் தஞ்சைப் பெரியகோயிலைப் பற்றியோ ஒருவரிகூடப்பாட விரும்பியிருக்கவில்லை. சுந்தரர் வழிநின்று பாடாது தம் விருப்பம்போல் பாடியிருந்தால், செம்பியன் மாதேவியையும், கண்டராதித்தனையும் பாட வேண்டிய நிர்பந்தம் வந்திருக்கக்கூடும்.

தாண்டவம் புரிய வல்ல தம்பிரானுக்கு அப்பூதி அடிகளார் இயற்றியன மக்கள் நலம் குறித்த நல்லறங்கள். பசித்தார்க்கு உணவளிக்க அன்னசத்திரம், தவித்தார்க்கு நீர் வார்க்கத் தண்ணீர்ப் பந்தல், வாட்டந்தவிர்க்க இளமரக்காக்கள், சிற்றுயிர்களுக்காகக் குளங்கள், இதில் கூட ஓர் அழகு உண்டு. சைவ அடியார் அப்பூதி, சைவஞ் சார்ந்தவர்களுக்காக மட்டும் இவற்றை அமைக்காது அனைத்து மக்களுக்காகவும் அமைந்த பெருமிதத்தைச் சேக்கிழார் மறவாது சுட்டுகின்றார். சமயவாழ்வில் வழிபாடு ஒரு சிறு கூறு. சைவ சமயஞ்சார்ந்த அன்பர்கள், இறைவனுக்கு ஒப்ப மனிதர்களை அடியவர்களாகப் போற்றவேண்டும். அவர்தம் தேவைகளை இயன்றவாறு நிறைவிக்க வேண்டும். உயிர் இரக்கம் பேணவேண்டும். பண்பாடு காக்க வேண்டும் என ஒப்பற்ற

விடை தேடும் வினாக்கள்

சமயஞ்சார்ந்த வாழ்வின் எல்லைகளைப் பெரியபுராணம் வற்புறுத்தி வரையறுத்துக் காட்டுகின்றது. சைவத்தின் கூறுபாடுகளாகச் சேக்கிழார் வழிபாடு, உயிர் இரக்கம், மனிதநேயம், பண்பாடு என்ற நான்கு அரிய கூறுகளை நூல் முழுதும் பரக்கப் பேசுகின்றார்.

திருத்தொண்டர் தொகை வழிநின்று, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி காட்டிய சிற்றொளியோடு, தம் உள்ளொளியால், உழைப்பால் அறுபான் மும்மை நாயன்மார் வரலாறுகளை

அடியவர் எவரையும் இறைவன் சோதித்து அறிய முயன்றதாகச் செய்திகள் இல்லை. பக்தி நெறி, உயர்பேர் ஒழுக்கம், சமூக நல்லுணர்வு, உயர்ந்த பண்பாடு மிக்க அடியவர்களை உலகவர் அறிதல் வேண்டுமென்பதும், அவர்களை உரியவாறு உலகுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்பதுமே சிவபெருமானின் திருவுள்ளமாக இருந்ததென்பதைப் பெரியபுராணம் நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

வரலாற்றுத் தெளிவோடு சேக்கிழார் பெரியபுராணமாக வடித்து அருளினார். “பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்ட பாடிய கவி வலவ” எனச் சேக்கிழாரைப் பாராட்டுவார் மகா வித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை. பெரியபுராணம் தோன்றியிராவிடில் சைவத்திருமுறைகள் உரிய சிறப்பினை எய்தி இருத்தல் இயலாது. மூவர் தேவாரங்கள் தமிழகத்தில் பெற்ற பெருஞ் சிறப்புக்குப் பெரியபுராணமே வழியிட்டது என்பது மறுக்க இயலாத உண்மை. பெரியபுராணப் பின்னணி அறியாது மூவர் தேவாரங்களை ஒருமுறை ஒதி, பின்னர் பெரியபுராணம் பயின்று அவற்றை ஒதுவார்க்கே, பெரியபுராணம் ஏனைச் சைவத் திருமுறைகளுக்கும், சைவ அடியார்களுக்கும் எந்த அளவு ஒளியூட்டியிருக்கிறது என்பது நன்கு புலனாகும்.

மூவர் முதலிகள் வாழ்வில் இறையருளால் நிகழ்ந்த அற்புதங்கள் பல. இவை தேவார ஆசிரியர்கள் உலகினரைமருட்டத் திட்டமிட்டு நிகழ்த்தியவை அல்ல. இவ்வற்புதங்கள் சமயத் துறையில் நிகழ்த்திய சாதனைகள் பலப்பல. ஆயிரம் மேடைப் பேச்சுகளாலும், பல்லாயிரம் பிரச்சாரங்களாலும் ஏற்படுத்த இயலாத சமய உணர்வை இத்தகு அற்புதங்கள் சிலவிநாடிகளில் மக்கள் நெஞ்சில் நிகழ்த்த வல்லன. குறிப்பாகப் பாமர மக்களை ஈர்ப்பதில் இவற்றின் பங்கு பெரிது. சமயாசாரியர்கள் வரலாற்றில் இத்தகு அற்புதங்கள் பலவற்றை விரிவாக விளக்கி, அவற்றொடு அக்காலை எழுந்த திருப்பதிகங்களைச் சேக்கிழார் இணைத்துக் காப்பியம் செய்திராவிடில் சைவம் இத்தகு உயர்ச்சியை எய்தி இருத்தல் கூடும் என்பது ஐயத்திற்குரியது. “மாசில் வீணையும்” என்று தொடங்கும் பதிகத்தில் “நீற்றறை” பற்றிய விளக்கமான குறிப்பில்லை. சேக்கிழார் பின்னணி அமைத்து ஒளியூட்டுகின்றார்.

மெய்ப்பொருள் வரலாற்றில் நேரே இறைவன் பங்கு எதுவுமில்லை. பகைவனுக்கு அருளும் பண்பாடு காத்த ஒருவனுக்கு இறைவன் அருள் உண்டு என்பதே இவ்வரலாறு காட்டும் உண்மை.

“சுண்ணவெண்சந்தனச் சாந்தும்” என்ற பதிகத்தைப் பற்றுக் கோடாக் கொண்டு அப்பரடிகளையானைக் காலின் கீழ் இடறச் செய்ததாக அறிவிக்கிறார். அற்புதங்கள் யாவும் உண்மையா என்ற ஆய்வு தேவையற்றது. இவற்றுள் சில கற்பனையாகப் படைத்துக்கொண்டதாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் தக்க பதிகங்களை மேற்கோள் காட்டி நிறுவும் சேக்கிழாரின் திறன் பாராட்ட வைக்கிறது. சமயத் துறையில் நூல் செய்வார் முதலில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்ட வேண்டும். அதனைச் செய்வதில் பெரியபுராணம் பெரு வெற்றி பெற்றுள்ளது.

தேவார மூவர் வரலாற்றை ஏராளமான சம்பவங்களோடும், அற்புதங்களோடும் விரிவாக விளக்கிச் செல்லும் பெரியபுராணம், ஏனைய அடியவர் வாழ்வையும் முரண்பாடு இல்லாது

விடை தேடும் வினாக்கள்

அழகுணர்ச்சியோடு விரித்துரைக்கிறது. கண்ணப்பர் வரலாற்றில் அன்பின் ஆழ அகலங்களைப் பெரியபுராணம் விரித்துக் காட்டுகின்றது. சிறுத்தொண்டர் வரலாற்றின் வாழ்வில் தமக்குத் தாமே வரையறுத்துக் கொண்ட நியதிகளைக் காப்பாற்ற ஒரு மனிதன் எத்தகு சாதனைகளையும் நிகழ்த்த இயலும் என்பது ஒளியூட்டப் பெற்றுள்ளது. சமயஞ்சார்ந்த பெண்மையைக் காரைக்கால் அம்மையார் வழி எடுத்துரைக்கிறது. விருந்தோம்பல் பண்பாட்டை இளையான்குடிமாறர் வரலாற்றில் பேசுகிறது. இத்தகு வரலாறுகளை வடித்து வழங்கிப் பெரியபுராணம் சமய வாழ்வில் விழிப்புணர்வினைத் தோற்றியது.

“அன்பு” என்பது ஆண்டவன் பால் வைப்பது மட்டுமன்று; உலகத்து உயிர்கள் மேலெல்லாம் செலுத்தப்படவேண்டுவது என்ற தெளிவும், “தொண்டு” என்பது இறைவனுக்குச் செய்வது மட்டுமன்று. தன்னை ஒத்த மனிதனுக்குச் செய்வதே அரிய தொண்டு என்ற உறுதியும் சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்தில் எங்கும் முரண்படாது ஒலிப்பது கூர்ந்து நோக்கி மகிழத்தக்கது.

தமிழகத்தில் சக்தி பீடங்களாகப் போற்றப்பெற்ற ஒன்றிரண்டு தலங்களைத் தவிர ஏனைய தலங்கள், சிவலிங்கத் திருமேனிகளை மட்டுமே கொண்டிடலங்கின. சிவாலயங்களில் உமையம்மைக்கும், ஏனைய தெய்வங்களுக்கும் தனிக் கோயில் அமைக்கும் வழக்கம் முதல் இராசராசசோழன் காலத்திற்கும் பின்னரே தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்று அறிஞர் கூறுவர். சிவபெருமானைத் தவிர உமையம்மைக்கோ, அன்றி விநாயகர், முருகன் போன்ற இறையவர்களுக்கோ தேவாரங்களில் தனிப்பாடல்களாக அமைந்த துதிகள் இல்லை என்பது நினைவு கூரத் தக்கது. சிவபெருமானைத் தவிர ஏனைய இறையவர்களுக்கே திருக்கோயிலுள் இடம் இல்லை என்ற நிலையில், மானிட

அடியவர் திருமேனிகள் சிவாலயங்களில் பண்டு எழுந்தருள்விக்கப் பெற்றிருக்கவில்லை என்பது தாமே போதரும்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்பார் வள்ளுவர். “ஐயப்படாது அகத்ததுணர்வானைத் தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல்” என்பதும் திருவள்ளுவர் ஆணையே. பிறர் குறிப்பினை அவர் கூறாமலே உணர்ந்து, வழங்கி, இறைநெறி நின்று, மனிதப் பண்புகளுக்கு ஒளியூட்டி வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த சைவச் சீரடியார்கள் தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கத்தக்கவர்கள்; வழிபடத்தக்கவர்கள். இவர்களுக்கும் திருமேனி வடித்துச் சிவாலயங்களுள் எழுந்தருள்வித்து வணங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தமிழ் மன்னர்கள் உள்ளங்களில் ஊற்றெடுக்க உதவிய பெருமை பெரியபுராணத்திற்கே உரியது.

சைவ சமயஞ்சார்ந்த அன்பர்கள், இறைவனுக்கு ஒப்ப மனிதர்களை அடியவர்களாகப் போற்ற வேண்டும். அவர்தம் தேவைகளை இயன்றவாறு நிறைவிக்க வேண்டும். உயிர் இரக்கம் வேண்டும். பண்பாடு காக்கவேண்டும் என ஒப்பற்ற சமயஞ்சார்ந்த வாழ்வின் எல்லைகளைப் பெரியபுராணம் வற்புறுத்தி வரையறுத்துக் காட்டுகின்றது.

பிற்கால சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் மன்னவர் சிலரும், அரசியல் அலுவலர் சிலரும் சைவச் சீரடியார் வரலாறுகளில் தோய்ந்து, அடியவர் சிலரது திருமேனிகளைச் செம்பிலும் கல்லிலும் வடித்துச் சிவாலயத்தில் எழுந்தருள்வித்ததாகக் கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன. என்றாலும் அறுபத்து மூன்று சீரடியார்களும் சிவாலயங்களில் எழுந்தருள்விக்கப்பெற்று, இறைவனோடு ஒப்பநித்திய, நைமித்திக பூசைகள் பெற்றுச் சிறந்தமை சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் தமிழ் மண்ணில் விரிந்த பின்னரே என்பது நினைவு கூர்ந்து மகிழத்தக்கது. குறிக்கத் தக்க சில சாதியார் சிவாலயங்களில் நுழையத் தடை நிலவியிருந்த

விடை தேடும் வினாக்கள்

காலத்தில் அத்தகு குலங்களில் பிறந்த அடியவர்கள் திருக்கோயில்களுக்குள்ளே தெய்வத் திருமேனியோடு வழிபடப் பெற்றமை பெரியபுராணம் விளைத்த வெற்றியே எனின் மிகையன்று. சீர்காழி போன்ற தலங்களில் திருஞான சம்பந்தர் முதலிய அருளாளர்களுக்குத் தனிக்கோயில் அமைந்ததும், சிவாலயங்கள் தோறும் தேவார மூவர் இடம் பெற்றதும், குறிப்பிட்ட சில பெரிய சிவாலயங்களில் கல்லிலும் செம்பிலும் அறுபத்து மூவர் திருமேனிகள் எழுந்தருள்விக்கப் பெற்றதும் பெரியபுராணச் செல்வாக்கால் என்பது எண்ணி மகிழத்தக்கது.

பெரியபுராணப் பின்னணி அறியாது மூவர் தேவாரங்களை ஒருமுறை ஒதி, பின்னர் பெரியபுராணம் பயின்று அவற்றை ஒதுவார்க்கே, பெரியபுராணம் ஏனைச் சைவத் திருமுறைகளுக்கும், சைவ அடியார்களுக்கும் எந்த அளவு ஒளியூட்டியிருக்கிறது என்பது நன்கு புலனாகும்.

சைவசமயம் போற்றத்தக்க வளர்ச்சி பெற்றது கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி முதலாவதாகவே என்பதை வரலாற்றாசிரியர்கள் தெளிவாக விளக்கியுள்ளனர். சைவ சமயாசாரியருள் திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் தமிழ் நாடெங்கும் தலயாத்திரைகள் மேற்கொண்டு ஆங்காங்குள்ள சிவாலயங்களில் வழிபாடுகள் நிகழ்த்தி, பக்திப் பாமாலைகள் புனைந்து போற்றித் தமிழகத்தில் பக்தி வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கச் செய்தனர். இவ்விரு அருளாளர் மேற்கொண்ட வழிபாட்டு நெறிகளைக் கிரியை மற்றும் சரியை என்று சைவசித்தாந்திகள் குறிப்பர். முன்னது வேள்வியோடு கூடிய சடங்கு நெறி. பின்னது மலர் இட்டுப் பூசிக்கும் தொண்டு நெறி. இவ்விரு அருளாளர்களும் தோற்றிய பக்தி இயக்கத்தால் சிவாலயங்களில் ஆறுகால பூசைகள் சிறந்தன. வேத வேள்விகள் விளக்கமுற்றன. சமயமும், சமயஞ் சார்ந்த சடங்குகளும் பெரிதும் சிறப்புப் பெற்றன.

கரைபுரண்டு ஓடிய பக்தி இயக்கத்தில் சடங்குகளுக்கு இன்றியமையாமை வந்துற்றது. பெண்ணின் மூக்கும் கையும் வெட்டப்பெற்ற வரலாறும், இறையவன் கூறிய அமுதுக்காக என்ற காரணத்தால், மகனை முத்தமிட்டால் எச்சில் பட்டுவிடுமென்று கருதிய வேடிக்கையான எண்ணங்களும், பஞ்சகாலத்தில் இறைவனுக்கு என்று ஒதுக்கப்பெற்ற உணவினை எடுத்து உண்ட சுற்றத்தாரையும், கருவிலிருந்த குழந்தையையும் குடர்சரிய வெட்டிக் கொன்ற வியப்பூட்டும் பக்தியும், சமயம், சடங்கு நோக்கில் எந்த அளவு வேரூன்றிக் கிடந்திருக்கிறது என்பதற்குச் சான்று பகர்வன.

சமயமும், சமயச் சடங்குகளும் ஏதேனும் ஒரு வகையில் மனித ஈடேற்றத்திற்குப் பயன்படுவதானால் வேண்டும் என்பது சேக்கிழாரின் திருவுள்ளம். சடங்குகள் மனித அன்பின் உயர்ச்சிக்கும், ஈடேற்றத்திற்கும் தடையக்குமானால் அதைத்

ஆயிரம் மேடைப் பேச்சுக்களாலும், பல்லாயிரம் பிரச்சாரங்களாலும் ஏற்படுத்த இயலாத சமய உணர்வை இத்தகு அற்புதங்கள் சிலவினாடிகளில் மக்கள் நெஞ்சில் நிகழ்த்த வல்லன. குறிப்பாகப் பாமர மக்களை ஈர்ப்பதில் இவற்றின் பங்கு பெரிது.

தகர்த்தெறிவதில் தவறேதும் இருக்க இயலாது. பெரியபுராண வரலாறுகளில் பல நேரடியாக, அல்லது பண்பாடு கருதி மறைமுகமாகச் சடங்குகளைத் தகர்த்தெறிந்து, அன்பின் முன்னே அவை அர்த்தமற்றவை என நிறுவுதல் கூர்த்தறிந்து போற்ற வேண்டுவது. குழந்தைகளுக்கு முத்தம் இட்டால் எச்சில் பட்டுவிடும் என்ற எண்ணத்தை, வாயிலிட்டுச் சுவைத்துப் பார்த்த பன்றியின் ஊன் எனக்குச் சிறந்த படையல் என்று ஏற்ற இறைவன் திருவுள்ள வெளிப்பாட்டின் வாயிலாகச் சேக்கிழார் தகர்க்கிறார். அன்பு மிகக் கொண்ட பெண் ஒருத்தி எச்சில் பட என்மேனி மீது ஊதிய இடமே எனக்குக் குளிக்கிறது என்று பேசிய

விடை தேடும் வினாக்கள்

சிவபரம்பொருளைக் காட்டி, மலரை முகர்ந்தாலும் தவறில்லை; முடிமீது பறித்து வந்து அர்ச்சிப்பதாலும் தவறில்லை; அன்பே எனக்கு விருப்பம் என்று ஆண்டவன் திருவுள்ளத்தை விளக்கிச் சடங்கு எண்ணங்களுக்கு முடிவுகட்டும் சான்றாண்மையை அங்கே தரிசிக்கிறோம்.

சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் சமயம் வேறு; வாழ்வு வேறு என்ற நிலை தோன்றிவிடாது சமயங்கலந்த வாழ்வைத் துல்லியமாக வடித்துக் காட்டிச் சடங்குச் சமயமாக மாறிவிட இருந்த சைவத்தை வாழ்க்கைச் சமயமாக்கி வழங்கிய பெருமைக்கு உரியது. ஒல்லும் வகையான் அறவினை செய்தலும், அதனை இறைவன் பெயரால் செய்தலும் சமயம் கலந்த வாழ்வாகச்

இறைநெறி நின்று, மனிதப் பண்புகளுக்கு ஒளியூட்டி வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த சைவச் சீரடியார்கள் தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கத்தக்கவர்கள், வழிபடத்தக்கவர்கள். இவர்களுக்கும் திருமேனி வடித்துச் சிவாலயங்களுள் எழுந்து அருள்வித்து வணங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தமிழ் மன்னர்கள் அரசியல் அலுவலர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் உள்ளங்களில் ஊற்றெடுக்க உதவிய பெருமை பெரியபுராணத்திற்கே உரியது.

சேக்கிழாரால் வடித்துக் காட்டப்பெற்றன. வாழ்வு, மட்பாண்டம் செய்தல் என்றால், சிவனடியார்களுக்குத் திருவோடு செய்து வழங்குவேன்; வாழ்வு அழுக்கு வெளுத்தல் என்றால், அடியவர் ஆடைகளை அழுக்கு நீக்கித் தருவேன், நெசவு எனக்குத் தொழிலானால், இயன்றவாறு அடியவர்களுக்கு ஒரு கௌபீணம் வழங்குவேன் என்று வரையறுத்துக் கொண்டு, சமயத்தின் பேரால் சடங்குகளில் நாட்டங்காட்டாது, மனிதர்களுக்கு அன்பு செய்த அடியவர்களை முன்னிறுத்திக் காட்டிப் பெரியபுராணம் சைவத்திற்கு வாழ்வளித்திருக்கிறது.

மூவகைப் பூசைமுறைகளைத் திருமந்திரம் விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளது. அவை; சிவபூசை; குருபூசை; மாகேசுவரபூசை என்பன. முதலாவது, திருக்கோயில்களில் பரார்த்தமாகவும், அன்பர்கள் தத்தம் இல்லங்களில் ஆன்மார்த்தமாகவும், சிவலிங்கத் திருமேனியை எழுந்தருளிவித்து அன்பு செய்து இயற்றும் பூசைமுறை. இரண்டாவது “குருவே சிவம்” என்ற வாக்கிற்கு இணங்க, ஞானாசிரியராய் எழுந்தருளியிருந்து அருளுபதேசம் செய்து உயிர்களின் ஈடேற்றத்திற்காக வாழ்ந்திருந்த அடியவர்கள் இறையடியில் இணைந்த நாளில், அவர்கள் நினைவைப் போற்றும் வகையில் அன்பர்களால் இயற்றப்பெறும் பூசைமுறை. மூன்றாவது மாகேஸ்வரர்கள் எனப்படும் அன்பர்களுக்கு விருந்தோம்பி அன்னம்பாலிப்பது. பெரியபுராணம் சிவலிங்கத்தைப் பூசித்தும், சிவனருட் செல்வர்களாகிய ஞானாசிரியர்களைப் போற்றியும், சிவன்அடியவர்களுக்குத் தொண்டு செய்தும் இறையடி எய்த இயலும் என முத்திற வழிபாட்டை மிக விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

குறிக்கத்தக்க சில சாதியார் சிவாலயங்களில் நுழையத் தடை நிலவியிருந்த காலத்தில் அத்தகு குலங்களில் பிறந்த அடியவர்கள் திருக்கோயில்களுக்குள்ளே தெய்வத் திருமேனியோடு வழிபடப் பெற்றமை பெரியபுராணம் விளைத்த வெற்றியே எனின் மிகையன்று:

பெரியபுராணச் சீரடியர்களில் சிவலிங்கத் திருமேனியை வழிபட்டு வீடு பேறு எய்தியோர் முப்பத்திருவர். குருவருளால் முக்திபெற்றோர் பன்னிருவர். சிவனடியார் வழிபாட்டில் இறையடி எய்தியோர் பத்தொன்பதின்மர். வேத வழிபட்ட வைதிக சமயங்களில் இறைவழிபாட்டால் வீடுபேறு எய்தமுடியும் என்ற கொள்கை முன்னரே மக்கள் மத்தியில் நிலவியிருந்தது. அருவுருவத்திருமேனியாகச் சிவலிங்கத்தை எழுந்தருள்வித்திருந்த சிவாலயங்கள், தேவார ஆசிரியர்கள் காலத்துக்கு முன்னரே இரு

விடை தேடும் வினாக்கள்

நூற்றுக்கும் மேல் தமிழகத்தில் நிலயிருந்தமை நன்கு புலனாகிறது. முன்னரே மக்களால் போற்றிவழிபடப் பெற்று வந்த இத்தகு தலங்களுக்கே தேவார மூவர்களும் யாத்திரை மேற்கொண்டு பத்திப் பாமாலைகள் சூட்டி மகிழ்ந்துள்ளனர். இரண்டாவதாக உயிர்கள் ஈடேற்றம் கருதி சிவ பரம்பொருளே குருவடிவாக எழுந்தருளி வருகின்றது என்ற கருத்தும் சைவத்தில் முன்னரே இனங்கண்டு போற்றப் பெற்றிருந்தது.

பெரியபுராணத்தின் தோற்றத்திற்குப்பின் சிவலிங்க வழிபாடு, மற்றும் குருவழிபாடு முதலிய இரண்டிற்கும் இணையாக சிவனடியார்களாகிய மனிதர்களைப் போற்றி, அவர் விருப்பங்களை நிறைவேற்றிச் செய்யப்படும் சங்கம வழிபாடும்

சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் சமயம் வேறு; வாழ்வு வேறு என்ற நிலை தோன்றி விடாது சமயங்கலந்த வாழ்வைத் துல்லியமாக வடித்துக் காட்டிச் சடங்குசமயமாக மாறிவிட இருந்த சைவத்தை வாழ்க்கைச் சமயமாக்கி வழங்கிய பெருமைக்கு உரியது.

தமிழகத்தில் சிறப்பான இடத்தைப் பெறலாயிற்று. படமாடும் கோயில் பரமர்க்கு வழங்குவது நடமாடும் கோயில் நம்பர்களாகிய மனிதர்களுக்கு எட்டாது; ஆனால், அடியவர்களுக்கு வழங்குவது இறைவனுக்குச் சென்று திட்டும் என்ற எண்ணங்கள் ஏட்டளவில் திருமந்திரம் முதலிய நூல்களில் முன்னரே நிலவியிருந்தாலும், வரலாற்று அடிப்படையில் இக்கோட்பாடுக்கு வடிவம் தந்து மக்கள் மத்தியில் அடியவர் வழிபாட்டுக்குப் பெருஞ்சிறப்பைத் தோற்றுவித்த பெருமை பெரியபுராணத்திற்கே உரியது.

பெரியபுராணம் விரிக்கும் பத்தொன்பது அருள் வரலாறுகள் சங்கம வழிபாட்டில் வீடுபேறு எய்திய அடியவர்களை வியப்பன என மேலே சுட்டப்பட்டது. இப்பத்தொன்பது வரலாறுகளையும் கூர்ந்து நோக்குவார்க்கு ஓர் உண்மை நன்கு பளிச்சிடும். இறைவழி நின்ற அளப்பரும் மனிதாபிமானிகள் இவர்கள் என்பதே அது. மனிதர்கள் பால் இவர்கள் காட்டிய நேயம் சமய எல்லைகளையும்

கடந்து விளங்கிய அருமைப்பாடு அறிந்து மகிழ்த்தக்கது. இவர்கள் சிவபிரானைத் தலைவனாகக் கொண்ட சைவநெறியாளர். ஆயினும், சிவநெறி உடன்படும் சமுதாயக் கட்டுக் கோப்புக்களையும் கடந்து மனிதாபிமானத்தில் தலை நின்றவர்கள். இவர்கள் தொண்டு சிவனடியார்களுக்கு மட்டும் அன்று, மனித குலத்திற்கே விரிந்து நின்றது. பண்பாடு சிறந்த இவர்தம் மனித

வாழ்வு மட்பாண்டம் செய்தல் என்றால் சிவனடியார்களுக்குத் திருவோடு செய்து வழங்குவேன்; வாழ்வு அழுக்கு வெளுத்தல் என்றால் ஆடைகளை அழுக்கு நீக்கித் தருவேன். நெசவு எனக்குத் தொழிலானால் இயன்றவாறு அடியவர்களுக்கு ஒரு கௌபீணம் வழங்குவேன் என்று வரையறுத்துக்கொண்டு, சமயத்தின் பேரால் சடங்குகளில் நாட்டங்காட்டாது, மனிதர்களுக்கு அன்பு செய்த அடியவர்களை முன்னிறுத்திக் காட்டிப் பெரியபுராணம் சைவத்திற்கு வாழ்வளித்திருக்கிறது.

நேயத்தில், சிவவேடம் தரித்த பகைவனும் சிவனடியாரே, பூசாத திருநீற்றைப் பூசிவந்த மாற்றானும் அன்பரே, மனைவியைத் தருக என்று கேட்கும் தூர்த்த வடிவீனனிடமும் இவர்களால் அன்பு செய்ய இயன்றது. தாம் உண்ணாது பட்டினி கிடப்பினும், தம் இல்லம் நாடி வந்தாரை உண்பித்த, சமய வழிப்பட்ட அடியவர் வழிபாடு, பெரியபுராணத்தில் சமயம் கடந்த மனிதாபிமானமாக, மனிதகுலநேயமாக மலரும் அருமைப்பாடு எண்ணி மகிழ்த்தக்கது. மனிதர்க்கு மனிதர் செய்யும் தொண்டு, இறையடி சேர்ப்பிக்கும் என்ற உயர்கோட்பாடு சைவம் வழங்கிய மிகப்பெரும் அருட்கொடை என்றே கருதிப் போற்றத்தக்கது.

சமய வாழ்வு ஒழுக்கத்திற்கு அரண்கோலுவதாக அமைதல் வேண்டும். சமயம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்போது சமூகத்தில் பண்பாட்டை அது மலர்விக்க உதவுதல் வேண்டும், சமயத்தின்

விடை தேடும் வினாக்கள்

உயர் நோக்கம், பிணக்குகள் வேற்றுமைகள் கடந்தமனித நேயத்தை உருவாக்க உதவும்படி அமைதல் வேண்டும். உலகச் சமயங்கள் பலவும் இவற்றைத் தத்தம் வேதநூல்களில் வற்புறுத்திக்கூறியுள்ளன. சைவச் சான்றோர்களும் சமயவாழ்வை சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் உரிய வகையிலேயே வடித்து வழங்கினர். சைவ சமயநூல்களில் குறிப்பாகப் பேசப்பெற்ற ஒழுக்கம், பண்பாடு, மனித நேயம் முதலியவற்றைப் பெரியபுராணம் வரலாற்று வடிவில் வழங்கி சமய உலகில் அழுத்தமான சவடுகளைப் பதித்துச் சிறந்தது.

மனிதர்கள்பால் இவர்கள் காட்டிய நேயம் சமய எல்லைகளையும் கடந்து விளங்கிய அருமைப்பாடு அறிந்து மகிழ்த்தக்கது. இவர்கள் சிவபிரானைத் தலைவனாகக் கொண்ட சைவநெறியாளர். ஆயினும், சிவநெறி உடன்படும் சமுதாயக் கட்டுக் கோப்புக்களையும் கடந்து மனிதாபிமானத்தில் தலை நின்றவர்கள். இவர்கள் தொண்டு சிவனடியார்களுக்கு மட்டும் அன்று மனித குலத்திற்கே விரிந்து நின்றது.

பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழாரின் நோக்கம் கதை கூறுவதாக மட்டும் அமையாது. இயன்ற இடங்களில் எல்லாம் சமூகப்பண்பாட்டையும், சமூக நல்லொழுக்கத்தையும் வற்புறுத்தி, இந்நெறி போற்றி வாழ்வோர்க்கு இறைவன் அருள் கிட்டுவது உறுதி என விளக்கிச் சொல்லும் அருமைப்பாடு நினைவு கூர்ந்து மகிழ்த்தக்கது. உடன்போக்கில் அன்னையையும், அத்தனையையும் நீத்துக் காதலுடன் திருமருகல் வந்து தங்கிய இளமகள் ஒருத்தி விடியலில் தன் காதலன் பிணமாகக் கிடப்பது கண்டு அரற்றுகிறாள். அவள் அழுகையைக் கூறவந்த சேக்கிழார், வாளரவு தீண்டவும் தான் தீண்ட கில்லாள் என ஒரு தொடர் அமைத்துத் தமிழ்ப் பெண்மையின் பண்பாட்டு ஒழுக்க நெறிக்கு ஒளியூட்டுகிறார். எங்கிருந்தோ இரவில் வந்த வாளரவுக்குக் கூட காதலன் மேனியைத் தீண்டும் உரிமை இருந்தது. ஆயின், ஊரறிய

சமூகம் இசைந்த மணவினை நிகழாமையால் இறந்து கிடக்கும்போது கூட இவன் மேனியைத் தீண்டி அழும் உரிமை எனக்கு இல்லையே என்ற காதலியின் குமுறலில் பெண்மையின் அளவற்ற பண்பாடு ஒளி வீசுகின்றது. இறந்த காதலன் உயிர் பெற்று எழுகிறான். இந்த அற்புதம் கூட இரவில் விருப்பத்தோடு தனி வழி வந்த ஓர் ஆடவனும் பெண்ணும் போற்றிக் காத்த பண்பாட்டுக்குக்கிடைத்த பரிசாக எண்ணத் தோன்றுகின்றது. பண்பாடு மிக்க ஒரு பெண்ணின் அழகையும், அரற்றலும் தேவாரமாகப் பதிவு செய்யப்படும் அற்புதம் வியப்பூட்டுகின்றது.

சமய வாழ்வு ஒழுக்கத்திற்கு அரண்கோலுவதாக அமைதல் வேண்டும். சமயம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும்போது சமூகத்தில் பண்பாட்டை அது மலர்விக்க உதவுதல் வேண்டும். சமயத்தின் உயர் நோக்கம், பிணக்குகள், வேற்றுமைகள் கடந்த மனித நேயத்தை உருவாக்க உதவும்படி அமைதல் வேண்டும்.

சமயத்தலைவராகிய திருஞானசம்பந்தரின் பதிகத்தால் உயிர் பெற்று எழுந்த பூம் பாவையை அவருக்கே மணம்முடிக்க விரும்பிச் சிவநேசர் "அடியேன் பெற்ற பாவையைத் திருமணம் புரிந்தருள் செய்யும்" என விண்ணப்பிக்கிறார். புண்ணியப் பதினாறு ஆண்டுப் புகலிவேந்தர் இசையமறுக்கிறார். சேக்கிழார் சைவ சமயத் தலைவர்கள் போற்றிய சமூகப் பண்பாட்டை இனங்காட்ட இந்த இடத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்கின்றார். "சிவநேசரே" உமது மகளாகிய பூம்பாவைதான் முன்னரே விடத்தால் இறந்தாளே, இதோ உயிர் பெற்று நிற்பவர் இறையருளால் நான் பதிகம் பாடி உயிர்ப்பித்தவள் அல்லவா. ஒரு பெண்ணுக்கு உயிர்தந்தவன் தந்தையாக இருக்க முடியுமே அன்றிக் கணவன் ஆதல் கூடுமா? தங்கள் உரை பொருந்தாது என மறுக்கிறார். 'நீர் பெற்ற பெண் விடத்தினால் வீந்த பின்னையான் கற்றைவார் சடையர் கருணை காண்வர உற்பவித்தலால்

விடை தேடும் வினாக்கள்

உரைதகாது' என்பது, சேக்கிழார் விளக்கும் பண்பாட்டு ஓவியம் இது. இதே இடத்தில் புராணங்கள் கூறும் பிரமன் வரலாற்றைச் சுட்டிக்காட்டி, தமிழகத்துச் சைவச்சான்றோர் பண்பினை வியக்கும் சேக்கிழார் திருவுள்ளம் பல்வேறு எண்ணங்களைத் தோற்றுவிக்கிறது.

வடபுலத்துக் கபாலி வேடத்தில் வந்த சிவபிரான் சிறுத்தொண்டர் வளமனை முன்நின்று உசாவுகின்றார். இல்லத்துப் பணிமகள், சிறுத்தொண்டரை நாடி வந்திட்ட அடியவரை இல்லத்தில் வந்து அமர்க என அழைக்கின்றார். கபாலி கூறும் விடையாகச் சேக்கிழார் குறிக்கும் தொடர், தமிழ் மண்ணின் பண்பாட்டுக்கு அழகு சேர்க்கின்றது. "மாதரார் தாமிருந்த இடவகையில் தனிப்புக்குதோம்", என்பது அடியவர் வாக்கு.

கபாலி கூறும் விடையாகச் சேக்கிழார் குறிக்கும் தொடர், தமிழ் மண்ணில் பண்பாட்டுக்கு அழகு சேர்க்கின்றது. "மாதரார் தாமிருந்த இடவகையில் தனிப்புக்குதோம்", என்பது அடியவர் வாக்கு. இல்லறத்திற்கு உரிய ஆடவன் இல்லாது, மகளிர் தனித்திருக்கும்போது அன்னிய ஆடவன் அவ்வில்லத்தில் புகுவது பண்பாடாகாது என்ற உண்மையைச் சேக்கிழார் உரிய இடம் நோக்கி இணைக்கிறார்.

இல்லத்திற்கு உரிய ஆடவன் இல்லாது, மகளிர் தனித்திருக்கும் போது அன்னிய ஆடவன் ஒருவன் அவ்வில்லத்தில் புகுவது பண்பாடாகாது என்ற உண்மையைச் சேக்கிழார் உரிய இடம் நோக்கி இணைக்கிறார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஏயர்கோன்கலிக்காமர் இல்லம் தேடி வருகிறார். கணவர் பிணம் உள்ளே இருக்கிறது. முறையாக வெகுள வேண்டிய அவர் மனைவி பண்பாட்டில் தலைநின்று "நம்பி அணைவுறும் பொழுது சால அலங்கரித்து எதிர்போம்" என்று கட்டளை இட்டு அடியாரை எதிர்கொள்ளச் செய்கிறார். பகையில் விளைந்த பெண்மையின்

வியப்பூட்டும் பண்பாட்டை ஏயர்கோன் துணைவியார் வழி சேக்கிழார் சுட்டி பிரம்மிப்பூட்டுகின்றார். சேக்கிழார் சுட்டிச் செல்லும் இத்தகு பண்பாட்டுக் கூறுகள் பெரியபுராணம் எங்கனும் விரவிக்கிடக்கின்றன. இவற்றை ஒளியூட்டி உலகுக்கு வழங்குவது அறிஞர் கடனாகும்.

“பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவி வலவ” எனச் சேக்கிழாரைப் போற்றுவார் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை. இவர் தாம் இயற்றிய சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழில், ஒரு பாடலில் சேக்கிழாரை நூலாசிரியர், உரை ஆசிரியர் முதலிய பல்வேறு நிலைகளில் படம்பிடித்துக் காட்டி மகிழ்வார். பெரியபுராணத்தை அதன் நுட்பங்களை விளக்க எழுந்த கவிதை நூல்களுள் நால்வர் நான்மணிமாலை மற்றும் சேக்கிழார்

புராணம் என்ற குறியீட்டுடன் தமிழில் வழங்கும் பல நூல்களுள் வரலாறாகப் போற்றத்தக்க ஒரே நூல் பெரியபுராணம். இது புனைகதையன்று. வாழ்ந்த மனிதர்களின் அருள் வரலாறு. இந்த நீண்ட அருட்கதைகளை விரிக்கும் நூலால் சைவம் மட்டும் ஒளிபெறவில்லை; தமிழ் நாட்டில் ஏறத்தாழ 500 ஆண்டுக்கால வரலாறும் ஒளிபெற்றுள்ளது.

பிள்ளைத்தமிழ் ஆகிய இரு நூல்களும் குறிக்கத்தக்க சிறப்புடையன. திருத் தொண்டத்தொகை, மற்றும் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி இவற்றின் துணைக்கொண்டு மூவர் தேவாரம் மற்றும் பிற திருமுறைகளில் காணக்கிடக்கும் விளக்கங்களை இனங்கண்டு பகுத்துக் கல்வெட்டுக்கள், செவிவழிச் செய்திகள் முதலியனவற்றை ஆய்ந்து அறிந்து ஒரு பெரும் காப்பியமாகப் பெரியபுராணத்தை வடித்த சேக்கிழார் தலைசிறந்த நூலாசிரியர் என்பது தாமே போதரும்.

பெரியபுராண நூலாசிரியராகிய சேக்கிழார் பெரியபுராணம் படைக்கும் நோக்கில், பல்வேறு திருமுறைப்பதிகங்களுக்கு உரை விளக்கம் தரும் பாங்கு அவரைச் சிறந்த உரை ஆசிரியராகப் படம்

விடை தேடும் வினாக்கள்

பிடித்துக் காட்டுகிறது. திருஞானசம்பந்தர் பாடிய “வாழ்க அந்தணர்” என்ற தொடக்கமுடைய பதிகம் “திருப்பாசரம்” என வழங்கப்பெறும். இப்பதிகம் முழுமைக்கும் சேக்கிழார் திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தில் இருபத்துநான்கு பாடல்களில் உரைகூறுகின்றார். முதல் பாடலில் உள்ள ஒவ்வொரு தொடரையும் எடுத்துக்கொண்டு நான்கு பாடல்களில் விளக்கமான உரை கூறுகின்றார். ஏனைய பாடல்களும் இவ்வாறே விளக்கப்படுகின்றன. இவர் உரையால், அரிய அப்பதிகப் பாடல்கள் எவ்வாறு பகுத்து ஆராயப்பட வேண்டுவன என்ற உண்மை நன்கு விளக்கம் பெறுகின்றது. ‘தோடுடைய செவியன்’ என்ற தொடரின் நுட்பம்; ‘மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்’ என்ற பாடலின் உட்குறிப்பு; மாசில் வீணையும்”

பெரியபுராணம் மானிட இலக்கியம். ஆதலால் வரலாற்று உணர்வுக்கு முன்னிடம் தந்து எழுந்தது. உலகில் வேறு எந்த ஒரு மொழியிலும் அதன் 500 ஆண்டுக்கால வரலாற்றை விளக்கவல்ல நூல் பெரியபுராணத்திற்கு ஈடாகத் தோன்றவில்லை என்பது குறிக்கத்தக்கது.

என்ற தொடங்கும் பதிக முதற்பாடலுக்குப் பொழிப்புரை முதலியன சேக்கிழாரின் உரைக்கூறுகளாக நூலில் காணப்படுகின்றன.

சேக்கிழார் ஞானாசிரியராய் நின்று சைவ சமயத் தத்துவங்களை விளக்கும் பாங்கு, அவரையே ஒரு தத்துவ ஆசிரியராக உயர்த்துகின்றது. திருமூலர், காரைக்கால் அம்மையார் புராணங்களில் காணக்கிடக்கும் தத்துவக்கூறுகளும், மூவர்வரலாற்றில் விரித்துரைக்கப்படும் தத்துவ விளக்கங்களும் சமயநோக்கில் பெரிதும் போற்றிக் கொள்ளத்தக்கன. “அட்டாங்க பஞ்சாங்கமாக” முன்பு முறைமையினால் வணங்கி, “காண்டலும் தொழுது வீழ்ந்த உடன் எழுந்து கரையில் அன்பு என்பினை உருக்க”, “வேணித்திருமுடிவேல் திருமஞ்சனம் ஐந்தும் அளிக்கும்” முதலாய சரியைப் பற்றிய தத்துவக் குறிப்புகளை

நிறைவாகப் பெரியபுராணத்தில் காணலாம். சைவசாதனங்களுள் ஒன்றாகிய திருநீற்றின் சிறப்பு முழு நீறு பூசிய முனிவர் புராணத்தில் விளக்கப்படுகின்றது. வாயிலார், முப்போதும் திருமேனிதீண்டுவார் புராணங்களில் கிரியைக்கூறுகள் காணப்படுகின்றன. யோகக் கூறுகள் திருமூலர் மற்றும் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் வரலாறுகளில் விரவியுள்ளன. அடியவர் வரலாறுகள் பலவும் பக்தியினால் முதிர்ந்தஞானத்தை விளக்கி நிற்கின்றன. சைவ சித்தாந்தக் கூறுகள் பலவும் சேக்கிழாரால் அழகுற எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளன.

“நீடிய பரசமயக் குழி வீழ்ந்தவர் நீப்பப்போதனை செய் நிலையாற் போதகா சிரியன்” என்பது பிள்ளைத் தமிழ் தரும் விளக்கம். பௌத்த சமணக் கட்டுகளிலிருந்து சைவத்தை மீட்கும் முயற்சியில் சேக்கிழாரின் பணி மிகப் பெரியது என்பது எங்கும் காணக்கிடப்பது. திருநாவுக்கரசரைச் சைவத்திற்கு மீட்கும் முயற்சியில் திலகவதியாரின் செயல்கள் மற்றும் சொற்கள் முதலியன சேக்கிழாரின் போதகாசிரியத்திறத்திற்குச் சான்று கூறுகின்றன. பல்லவனின் சைவச் சார்பு; பாண்டியனின் சைவமீட்சி; தண்டியடிகளின் தொண்டு, நமிநந்தியடிகள் நீரால் விளக்கெரிதல் முதலியனவாகிய செய்திகள் பலப்பல. இத்துடன், புத்தரொடுவாது செய்தவிடத்து சம்பந்தர் கூற்றால் சேக்கிழார் கூறுவன அனைத்தும் அவரது போதகாசிரியத்திறத்திற்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

“தூக்குசீர்த் திருத்தொண்டத் தொகை விரிவாக்கினாற் சொல்ல வல்லபிரான்” எனச் சேக்கிழாரைப் போற்றுவார் மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள், “ஓல்லை அவர் புராண கதை உலகறிய விரித்துரைத்த செல்வமலி குன்றத்தூரில் தோன்றிய சேக்கிழார் சைவச் சான்றோர்களின் போற்றுதலுக்கும், வணங்குதலுக்கும் பாத்திரராகிறார். புராணம் என்ற குறியீட்டுடன் தமிழில் வழங்கும் பல நூல்களுள் வரலாறாகப் போற்றத்தக்க ஒரே நூல் பெரியபுராணம். இது புனைகதையன்று. வாழ்ந்த மாமனிதர்களின் அருள் வரலாறு. இந்த நீண்ட அருட்கதைகளை விரிக்கும் நூலால் சைவம் மட்டும் ஒளிபெறவில்லை; தமிழ்நாட்டின் ஏறத்தாழ 500 ஆண்டுக்கால வரலாறும் ஒளிபெற்றுள்ளது.

விடை தேடும் வினாக்கள்

சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் தோன்றியிருக்கவில்லையென்றால், அருளாளர்களின் பாடல்களை மட்டும் கொண்டு சைவசமயவரலாற்றை இத்துணைத் துல்லியமாகக் கணித்தறிய இயலாது. சமயஞ்சார்ந்த நூல்கள் பல மக்கள் நம்பிக்கைகட்கு முன்னிடம் தந்து எழுந்தன. பெரியபுராணம் மானிட இலக்கியம் ஆதலால் வரலாற்று உணர்வுக்கு முன்னிடம் தந்து எழுந்தது. உலகில் வேறு எந்த ஒரு மொழியிலும் அதன் 500 ஆண்டுக்கால வரலாற்றை விளக்கவல்ல நூல் பெரியபுராணத்திற்கு ஈடாகத்தோன்றவில்லை என்பது குறிக்கத்தக்கது. சைவம் எழுச்சி பெற்றமை; செல்வாக்கு; சமயப்போராட்டங்கள்; மூவேந்தர்திறம்; மக்கள் உணர்வுகள்; திருக்கோயிலமைப்புகள்; சைவ இலக்கியங்கள்; நாட்டியல்; சைவத்தின் எழுச்சியோடு ஒட்டிய வளர்ச்சியின் நிலை; சைவப்பண்பாடு; சைவஅடியார் வரலாற்றுக் கூறுகள் எனப் பெரியபுராணம் வழங்கும் சைவ வரலாறுகள் ஒளிபூத்துத்திகழ்கின்றன.